

Barcelona, 10 d'octubre de 2025

Resolució núm.: 384/2025 (recurs N-2025-0292)

Vist el recurs especial en matèria de contractació interposat per M.G.B., en nom i representació de l'empresa SRCL CONSENUR, SL, contra l'adjudicació del lot 1 de l'acord marc del servei de gestió integral de residus sanitaris licitat per LOGARITME, SERVEIS LOGÍSTICS, AIE (expedient LSL-2025-20), a data d'avui, aquest Tribunal ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER. L'anunci de la licitació de referència es va publicar, el 18 de setembre de 2024, al Diari Oficial de la Unió Europea núm. S182 i al perfil de contractant de LOGARITME, SERVEIS LOGÍSTICS, AIE (des d'ara, LOGARITME o òrgan de contractació) integrat a la Plataforma de serveis de contractació pública de la Generalitat de Catalunya.

A través d'aquest últim es va posar a disposició dels interessats el plec de clàusules administratives particulars (PCAP), el plec de prescripcions tècniques (PPT) i el quadre de característiques (QC) que han de regir el procediment d'adjudicació, entre altra documentació contractual.

L'objecte del contracte es divideix en dos lots, tenint en compte la distribució territorial de centres productors de residus i essent les prestacions i condicions del PPT idèntiques en ambdós:

- Lot 1: "Àmbit 1: recollida, transport i tractament residus"
- Lot 2: "Àmbit 2: recollida, transport i tractament residus"

L'apartat setè del QC estableix que les empreses licitadores havien de presentar obligatòriament oferta als dos lots però limitava l'adjudicació a un únic lot i indicava que *"en cas de que el mateix licitador obtingui la millor puntuació d'ambdós lots, es consultarà a aquest quin dels dos és el que vol resultar adjudicatari"*.

El termini de presentació de les ofertes es va fixar inicialment el dia 14 d'octubre de 2024 a les 14:00:00 hores i el 26 de setembre es va ampliar fins al dia 22 d'octubre de 2024 a la mateixa hora.

SEGON. Van concórrer tres empreses a la licitació de referència: SRCL CONSENUR, SLU (en endavant, CONSENUR), TECNOLOGÍA MEDIO AMBIENTE, SL (des d'ara, TMA o adjudicatària) i PREZERO GESTIÓN DE RESIDUOS, SA (a partir d'ara, PREZERO).

TERCER. Realitzats els tràmits previs oportuns, el dia 2 de desembre de 2024, l'òrgan de contractació va acordar adjudicar el lot 1 de l'acord marc a TMA i el lot 2 a PREZERO.

CONSENUR va presentar recurs especial en matèria de contractació contra aquesta resolució d'adjudicació (recurs núm. N-2024-0626) al·legant, en síntesi, que TMA incorria en una prohibició de contractar al no disposar de pla d'igualtat i que l'oferta de PREZERO incorria en un incompliment exprés i no esmenable del PPT en no haver ofert els vehicles suficients per executar el contracte.

Mitjançant la Resolució núm. 120/2025, de 20 de març, el Tribunal Català de Contractes del Sector Públic (des d'ara, el Tribunal) va desestimar el motiu d'impugnació plantejat per CONSENUR en relació amb l'adjudicació del lot 2 i va estimar l'altre motiu formulat contra el lot 1 en el sentit següent:

“Així les coses, en no haver-se realitzat per l'òrgan de contractació la comprovació pertinent de l'absència de la prohibició de contractar de l'article 71.1 d) de la LCSP, correspon estimar el recurs en el sentit d'anul·lar la resolució d'adjudicació impugnada i retrotraure les actuacions al moment immediatament anterior al requeriment documental previ a l'adjudicació previst a l'article 150.2 de la LCSP i a la clàusula 18 del PCAP, a fi que se sol·liciti a TMA la presentació de la documentació acreditativa del fet que, al moment de finalitzar el termini de presentació de les ofertes (dia 22/10/2024 a les 14:00 h), complia l'obligació de comptar amb un pla d'igualtat conforme allò previst a l'article 45 de la LOI inscrit en el REGCON, obligació que ha de mantenir-se en el moment de resoldre l'adjudicació del contracte, es qualifiqui degudament per l'òrgan de contractació d'acord amb la normativa i doctrina exposades en aquesta resolució i continuï el procediment d'adjudicació com legalment correspongui.”

QUART. En base a aquest apartat de la Resolució, la mesa de contractació va entendre, i així consta a l'acta de la reunió de 24 de març de 2025, que no s'havia donat trasllat al Tribunal

de la documentació relacionada amb el requeriment i l'acreditació de la disposició del pla d'igualtat per part de TMA i *"per tant, es tracta d'un defecte en el trasllat de la documentació, no de l'actuació de la mesa de contractació"*. A continuació, l'acta afegeix:

"Addicionalment a l'anterior, el TCCSP desestima les pretensions relacionades amb el lot 2, per tant, s'hauria de continuar amb el procediment."

"Donada la complexitat de la tramitació en diferents terminis d'ambdós lots, i donat que del tràmit de la retroacció imposada pel TCCSP, hi ha la certesa de que no canviarà l'adjudicació, els tècnics proposen a la mesa de contractació la suspensió de l'adjudicació fins a la resolució definitiva del lot 1."

"Analitzada la situació per la mesa de contractació, s'observa que el quadre de característiques d'aquesta contractació contenia el límit en l'adjudicació dels lots."

En aquesta mateixa reunió, la mesa de contractació proposa que s'acordi la suspensió del procediment d'adjudicació del lot 2 *"fins a la resolució del lot 1"* i la retroacció de les actuacions del lot 1 *"fins al moment del requeriment de documentació prèvia per tal que l'empresa TMA acrediti no estar en prohibició de contractar per incompliment de l'article 71.1.b) de la LCSP"*.

L'òrgan de contractació va adoptar els acords en el sentit proposat per la mesa el dia 25 de març de 2025.

CINQUÈ. Els documents 3 i 4 de l'expedient remès inclouen, d'una banda, un escrit pel qual LOGARITME requereix a TMA per tal que *"d'acord amb les condicions especials i essencials d'execució identificades a l'annex 7, presenteu el pla d'igualtat de la vostra empresa"* indicant que, per acreditar dit pla, *"heu de presentar la justificació del tràmit de registre o el registre al REGCON (Registre de Convenis Col·lectius, Acords Col·lectius de Treball i Plans d'Igualtat)"*.

I, d'altra banda, la següent captura de pantalla (aquest document s'identifica a l'índex com *"PSCP requeriment"*):

Licitació electrònica

28/03/2025 12:32:38

Enviament de documentació acreditativa

➤ Denominació del contracte: Gestió integral residus sanitaris

« Tornar enrere

Informació general

Títol: Requeriment de presentació de la documentació acreditativa del compliment dels requisits previs per contractar

Descripció: En el termini de tres dies hàbils a comptar des de l'endemà de la recepció d'aquest requeriment, aporteu indicada al document adjunt

Data fi de termini: 28/03/2025 14:00:00

Document adjunt: [1742898018176.pdf](#)

S'ha rebut la documentació.

SISÈ. Els següents documents remesos (núm. 5 a 13) inclouen un escrit emès per TMA pel qual realitza una sèrie de manifestacions –quant a considerar que disposava (a la data de finalització del termini de presentació d'ofertes) i disposa en l'actualitat d'un pla d'igualtat inscrit i exigeix, per al cas que LOGARITME consideri el contrari, que s'apliqui la doctrina del *self-cleaning* en tant que TMA és un operador fiable i “*ha de ser adjudicatari del contracte*”– i adjunta la documentació següent:

- 1) El pla d'igualtat de TMA que consta firmat per la comissió negociadora el 19 de novembre de 2020 i indica, al seu capítol segon, tenir una vigència de 4 anys des de la seva firma amb l'afegitó que “*serán las medidas las que tendrán una vigencia determinada hasta el logro de los objetivos fijados hasta que las partes acuerden aprobar un nuevo*” (d'ara endavant, el pla d'igualtat de 2020).
- 2) L'acta d'aprovació del pla d'igualtat (reunió realitzada el 19 de novembre de 2020).
- 3) El certificat expedit per la Direcció general d'Igualtat del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya (còpia autèntica de 2 de febrer de 2021) en el sentit següent:

“Que l'empresa TECNOLOGIA MEDIO AMBIENTE GRUPO F.SACHEZ, SL, amb NIF (...), ha presentat el seu Pla d'igualtat al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya, amb una vigència de 19/11/2020 fins a 18/11/2024.

Que el Pla d'igualtat s'ha inclòs al Registre de Plans d'Igualtat de la Generalitat de Catalunya(...).”

- 4) L'acta de 22 d'octubre de 2024 per la qual es constitueix la comissió d'igualtat que “se ocupará de promocionar la igualdad de oportunidades en la empresa *TECNOLOGIA MEDIO AMBIENTE GRUP F. SÁNCHEZ, S.L.*” atribuint-li, entre d'altres, la funció d'aprovar i elaborar el pla d'igualtat.
- 5) El document 10 de l'expedient remès conté una declaració, de 22 d'octubre de 2024, per la qual TMA “*comunica su firme compromiso en la elaboración del segundo Plan de Igualdad, tras haber implementado con éxito el primero, con una vigencia de 4 años*” (des d'ara, declaració de compromís d'igualtat).

Els documents núm. 11 a 13 de l'expedient remès consten expeditos tots ells per BUREAU VERITAS IBERIA, SL. Els dos primers contenen les certificacions, aprovades ambdues el 16 de juny de 2023 i amb una validesa de tres anys, per la qual declaren haver realitzat l'auditoria de la “*gestión de la igualdad de género*” a TMA i a una altra empresa del seu grup empresarial i informa, en el cas del certificat expedit a TMA, dels eixos d'actuació que inclou el pla d'igualtat “*aprobado el 19.11.2020 y válido hasta el 18.11.2024*”. L'últim és l'informe d'avaluació de la gestió de la igualtat de gènere a ambdues empreses emesa amb una declaració de conformitat i que, entre d'altres punts, senyala:

“3. HALLAZGOS DE AUDITORÍA

El plan de igualdad de TMA y Espais Verds tiene una vigencia de vigencia de 19.11.2020 hasta 18.11.2024. desde la anterior auditoria no se han realizado modificaciones en el plan Considerando que antes del 18.11.2024 se debe haber aprobado el nuevo plan de igualdad, la organización ha previsto iniciar la revisión del diagnóstico y la elaboración el nuevo plan entre julio y septiembre En la presente auditoria se han revisado las memorias de seguimiento del plan de 14.12.2023 y 06.06.2024.”

SETÈ. Es dedueix de l'expedient remès que la mesa de contractació va analitzar la documentació anterior a la reunió realitzada l'11 d'abril de 2025 constatant, d'una banda, que l'empresa TMA complia els requisits de capacitat, solvència i absència de prohibició de contractar en el moment de presentació de les ofertes perquè:

- El pla d'igualtat de 2020 va ser aprovat en data 19 de novembre de 2020, registrat davant l'autoritat laboral en data 2 de febrer de 2021 i vigent fins al 18 de novembre de 2024.
- D'acord amb l'article 140.4 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer (LCSP), les

circumstàncies relatives a la capacitat, solvència i absència de prohibicions de contractar han de concórrer a la data final de presentació d'ofertes i subsistir en el moment de perfecció del contracte.

- La data de presentació de propostes finalitzava el 22 d'octubre de 2024 a les 14:00 hores.

D'altra banda, sobre el fet que el pla d'igualtat hagués perdut la seva vigència *"en el període de valoració de la seva oferta i què ha estat l'oferta proposada com a adjudicatària"*, la mesa de contractació conclou que:

- El pla d'igualtat presentat per TMA es va aprovar en un moment (19 de novembre de 2020) en el qual no existia cap regulació específica sobre el període de vigència d'aquests plans i, per tant, l'establiment de l'ultra activitat que presenta el pla de l'empresa licitadora (*"Serán las medidas las que tendrán una vigencia determinada hasta el logro de los objetivos fijados hasta que las partes acuerden aprobar uno nuevo"*) no era contrari a les normes vigents llavors, de manera que, mancant la renovació del pla, aquesta clàusula produeix plens efectes jurídics.
- El Reial decret llei 6/2019, d'1 de març, de mesures urgents per a la garantia de la igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes en el treball i l'ocupació, estableix l'obligació de registrar el pla d'igualtat *"al REGCON"*, però determinava un termini específic per a fer-ho que en el cas de TMA finalitzava el 7 de març de 2022, *"comprovant-se també que TMA hi va donar compliment"*.

Per últim, la mesa de contractació comprova que TMA ha iniciat els tràmits per tal de renovar el pla d'igualtat, havent constituït la comissió d'igualtat el 22 d'octubre de 2024 i que està en fase de negociació, així com que també *"ha aportat altra documentació que acredita una gestió diligent com certificats d'auditories en l'àmbit de l'aplicació del pla d'igualtat"*.

En aquesta mateixa reunió, la mesa de contractació va acceptar la documentació presentada per TMA *"que acredita estar disposició de contractar amb Logaritme"*, va aixecar la suspensió del lot 2 i va proposar que el lot 1 s'adjudiqués a TMA.

VUITÈ. En data 11 d'abril de 2025, l'òrgan de contractació va adjudicar el lot 1 de l'acord marc a TMA i, pel que fa al lot 2, va aixecar la suspensió de l'adjudicació i procedir a la seva formalització amb *"l'empresa que va resultar adjudicatària segons resolució de 2 de desembre de 2024"*.

Segons les evidències incorporades en l'expedient remès, la resolució d'adjudicació es va notificar efectivament a les tres empreses licitadores (documents núm. 16 a 18) i es va publicar al perfil de contractant de LOGARITME el dia 14 d'abril de 2025.

NOVÈ. En data 6 de maig de 2025, CONSENUR va presentar, al registre general electrònic del Tribunal, un recurs especial en matèria de contractació contra la nova resolució d'adjudicació del lot 1.

En síntesi, l'empresa recurrent al·lega que TMA incorre en prohibició de contractar perquè no comptava amb un pla d'igualtat quan es va adjudicar el lot 1, i qüestiona també que disposés efectivament d'un pla d'igualtat vàlid i inscrit fins al 18 de novembre de 2024.

Per aquest motiu, sol·licita que, prèvia la suspensió cautelar del procediment de licitació del lot 1, es declari la nul·litat de la resolució impugnada respecte de l'adjudicació d'aquest lot a TMA i s'ordini la retroacció del procediment de licitació del lot 1 *“al momento previo a la valoración de las ofertas presentadas por las licitadoras, con objeto de que el órgano de contratación tenga en cuenta el contenido de la resolución que dicte el TCCSP en relación con este recurso, y adjudique de nuevo el lote 1 del Contrato de un modo conforme a Derecho”*.

DESÈ. El mateix dia de la recepció del recurs la Secretaria Tècnica del Tribunal va sol·licitar a l'òrgan de contractació la remissió de l'expedient de contractació i l'informe corresponent, d'acord amb la normativa d'aplicació.

El dia 9 de maig de 2025 LOGARITME va trametre l'expedient i l'informe amb el qual sol·licita la desestimació del recurs.

ONZÈ. Obert el període d'al·legacions a les parts interessades, d'acord amb les dades indicades per l'òrgan de contractació, tant PREZERO com TMA van fer ús del tràmit presentant sengles escrits pels quals, en el cas de l'adjudicatària, sol·licita la no-admissió de l'escrit com a recurs especial, a l'entendre que s'ha de tractar com un incident d'execució i, com a tal, en sol·licita la seva desestimació atès que LOGARITME ha executat correctament la Resolució 120/2025 del Tribunal.

Per la seva part, PREZERO solament qüestiona els efectes que hauria de tenir una hipotètica estimació de les pretensions de la recurrent en l'adjudicació dels lots 1 i 2 de l'acord marc.

FONAMENTS JURÍDICS

PRIMER. Aquest Tribunal resulta competent per conèixer del recurs especial en matèria de contractació, de conformitat amb l'article 46 de la LCSP, la disposició addicional quarta de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres de la Generalitat de Catalunya, i el Decret 221/2013, de 3 de setembre, pel qual es regula el Tribunal i s'aprova la seva organització i el seu funcionament (Decret 221/2013).

SEGON. L'acord marc sotmès a examen es licita per un poder adjudicador, el QC inclòs al PCAP qualifica la seva tipologia contractual de serveis i quantifica el seu valor estimat en 8.686.282,86 euros, essent el valor estimat del lot 1 impugnat de 5.209.123,40 euros.

D'acord amb aquestes dades, l'acord marc impugnat és susceptible del recurs especial en matèria de contractació, d'acord amb l'article 44.1 b) de la LCSP.

TERCER. El recurs s'interposa contra l'adjudicació del lot 1 de l'acord marc, que és un acte objecte del recurs especial en matèria de contractació segons l'article 44.2 c) de la LCSP.

La mera interposició del recurs determina la suspensió automàtica del procediment de licitació, concretament, pel que fa al lot 1, de conformitat amb allò previst a l'article 53 de la LCSP i a l'article 21.3 del Reial decret 814/2015, d'11 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments especials de revisió de decisions en matèria contractual (en endavant, RD 814/2015).

A tomb de les al·legacions que efectuen les parts quant a l'operativitat d'aquesta suspensió, val apuntar que el citat article de la LCSP solament exceptua la suspensió *ex lege* de la tramitació del procediment davant la impugnació de l'adjudicació en cas que el contracte afectat sigui un contracte basat en un acord marc (o un contracte específic en el marc d'un sistema dinàmic d'adquisició). En tant que l'adjudicació aquí impugnada és la d'un acord marc

(i no d'un contracte basat en aquest), la interposició del recurs determina la suspensió automàtica de la tramitació del lot 1 del procediment.

QUART. El recurs s'ha presentat dins del termini de quinze dies hàbils que estableix l'article 50.1 d) de la LCSP i també en forma, ja que compleix els requisits establerts a l'article 51.1 de la LCSP.

CINQUÈ. Tal com ja fou analitzat en el cas precedent, aquest Tribunal considera que CONSENUR està legitimada activament per a interposar el recurs atès que, primerament, la licitació està configurada de manera que imposa la participació en els dos lots en els quals es divideix l'objecte de l'acord marc però limita l'adjudicació solament a un d'ells, amb la indicació que, en cas de resultar millor puntuada una mateixa empresa a ambdós lots, s'ha de requerir a aquesta empresa per tal que especifiqui de quin dels dos lots decideix sol·licitar l'adjudicació.

Segonament, dels annexos que acompanyen ambdues resolucions d'adjudicació (és a dir, tant la de 2 de desembre de 2024 objecte del primer recurs especial com la que ara s'impugna, d'11 d'abril de 2025), es dedueix la classificació següent de les ofertes admeses en cadascun dels lots, d'acord amb la puntuació total obtinguda per cada empresa licitadora:

	LOT 1	LOT 2
TMA	99,99	99,99
PREZERO	94,94	95,35
CONSENUR	91,17	91,61

Tercerament, mitjançant el seu recurs, CONSENUR apel·la a la nul·litat de l'adjudicació del lot 1 a favor de TMA en tant que, entén, aquesta empresa incorre en una prohibició de contractar que l'impediria de poder contractar amb LOGARITME i aquesta exclusió de TMA, en el sentit que vindica la recurrent i havent-se adjudicat el lot 2 a PREZERO, la faria creditora de l'adjudicació d'aquell lot, atesa la limitació d'adjudicació per lots que conté la documentació contractual.

Per tot això, aquest Tribunal entén que CONSENUR té drets i interessos afectats per l'acte que impugna i, per tant, la necessària legitimació activa per interposar el recurs, d'acord amb

els articles 48 de la LCSP i 16 del Decret 221/2013. També ha acreditat la seva representació per actuar en aquest procediment de recurs, de conformitat amb l'article 51.1 a) de la LCSP.

SISÈ. Entrant a analitzar les al·legacions materials del recurs, la **recurrent** manté, en primer lloc, que la Resolució 120/2025, a més de ser executiva i ferma, obligava LOGARITME a comprovar si TMA comptava amb un pla d'igualtat vigent i inscrit al moment de finalitzar el termini de presentació de les ofertes (22 d'octubre de 2024), durant tot el procediment d'adjudicació i també al moment d'adjudicar i formalitzar el lot 1 de l'acord marc. En canvi, l'òrgan de contractació ha adjudicat aquest lot a TMA malgrat la vigència del seu pla d'igualtat va finalitzar, *"en el mejor de los casos" "porque (...) esto también es muy discutible"*, el 18 de novembre de 2024 i la primera resolució d'adjudicació és del 2 de desembre de 2024.

En segon lloc, CONSENUR reproduïx part de l'acta de la mesa de contractació de 14 d'abril de 2025 i de la resolució d'adjudicació impugnada per evidenciar que, al seu parer, no coincideixen amb la data en la qual es va efectuar el requeriment documental a TMA i vindica que tot allò adduït per la mesa de contractació –la validesa de l'establiment de l'ultra activitat del pla, la seva inscripció al REGCON (*"a pesar de que esta parte no ha sido capaz de localizarlo en ningún momento, y en estos momentos sigue sin constar inscrito"*), l'inici per part de TMA dels tràmits per a renovar el pla (*"que mejor prueba que esto de que el plan actual ya no está vigente"*) i la documentació aportada que acredita una gestió diligent en la matèria– no pot suplir l'obligació de comptar amb un pla d'igualtat inscrit al REGCON.

En tercer lloc, la recurrent sosté que concorre la causa de nul·litat de ple dret de l'article 39.2 a) de la LCSP atès que el lot 1 de l'acord marc s'ha adjudicat a una empresa (TMA) que incorria en la prohibició de contractar de l'article 71.1 d) de la LCSP, atès que té més de 50 treballadors i *"la búsqueda en el REGCON a partir de su código CIF (...) sigue sin ofrecer ningún resultado, y con el CIF de su empresa matriz (...) sucede lo mismo"*, de manera que no existeix cap prova que acrediti la inscripció al REGCON del pla d'igualtat de 2020 (i, en qualsevol cas, aquest pla no era vigent al moment de l'adjudicació de l'acord marc).

En relació amb la *"información y documentación aportada por TMA y validada -erróneamente- por LOGARITME"* segons la qual TMA disposa d'un pla d'igualtat aprovat el novembre de 2020 i registrat el 2 de febrer de 2021, la recurrent al·lega:

- 1) que el pla d'igualtat no està vigent (*"y, a estos efectos, supone no disponer de plan de igualdad"*) atès que es va aprovar abans d'entrar en vigor el Reial decret 901/2020, de 13

d'octubre, pel qual es regulen els plans d'igualtat i el seu registre i es modifica el Reial decret 713/2010, de 28 de maig, sobre registre i dipòsit de convenis i acords col·lectius de treball (RD 901/2020), i aquesta norma obliga adaptar els plans d'igualtat aprovats abans de la seva entrada en vigor, sense que TMA hagi acreditat que *“tuvo lugar la adaptación a lo dispuesto en la norma, y que dicha adaptación sea debidamente registrada”*;

- 2) que la clàusula d'ultra activitat que conté el pla –a més de presentar una redacció *“más que discutible para poder calificarla como tal”*– no es pot reputar vàlida atès que implicaria considerar que el pla d'igualtat té una vigència indeterminada i, de ser així, constaria al REGCON i tampoc faria falta revisar-lo essent, això darrer, *“una buena muestra de que el plan no está adaptado a la normativa”* i *“por tanto, su invalidez actual”*;
- 3) que, en tot cas, l'article 140.4 de la LCSP imposa que les circumstàncies de no incórrer en una prohibició de contractar subsisteixin al moment de la perfecció del contracte, *“cosa que, en este supuesto, no ocurriría de ningún modo”* atès que el “supuesto” pla d'igualtat de TMA hauria finit la seva vigència el 18 de novembre de 2024 i això implica que, al moment d'adjudicar el contracte, TMA incorreria en prohibició de contractar *“por lo que, simplemente no puede contratar con LOGARITME”*; i
- 4) que el fet que TMA estigui negociant el nou pla d'igualtat implica que aquella suposada clàusula d'ultra activitat no sigui vàlida i *“impide materialmente que dicho plan sea registrado con tres meses de antelación a la resolución de adjudicación, lo que anula cualquier posibilidad de self-cleaning por parte de TMA”*.

Per últim, CONSENUR afegeix que la resolució impugnada també és nul·la per infringir la Resolució 120/2025 del Tribunal, ja que va imposar a LOGARITME un mandat específic, comprovar si TMA comptava o no amb pla d'igualtat inscrit al REGCON a les dates rellevants, que no s'ha complert i que *“improcedentemente se ha sustituido por una serie de meras excusas que tratan de eximir a TMA de su obligación y que carecen de verdadera base”*.

Per contra, **LOGARITME** defensa que TMA disposava d'un pla d'igualtat vigent i inscrit a 22 d'octubre de 2024 i, a més, estava *“degudament inscrit en el REGCON”* i aprovat conforme a la normativa anterior al RD 901/2020, amb previsió d'ultra activitat plenament vàlida segons la jurisprudència; que TMA va adoptar mesures de *self-cleaning* i de continuïtat d'igualtat prèviament i posteriorment a la finalització formal del pla atès que, abans de finir la vigència del pla, va constituir la comissió d'igualtat amb l'objectiu d'aprovar el nou pla i que *“ha acreditat documentalment la seva fiabilitat, capacitat i compliment normatiu”*.

Sobre la vigència del pla d'igualtat i la previsió d'ultra activitat, l'òrgan de contractació manté que el RD 901/2020 determina una vigència màxima de 4 anys però només aplica als plans d'igualtat aprovats després d'entrar en vigor aquesta norma (això és, el 14 de gener de 2021, d'acord amb la seva disposició final tercera) i alhora admet certa flexibilitat pel que fa a l'eficàcia de les mesures previstes al pla en el sentit que, si bé el període de vigència formal del pla pot haver expirat, això no implica necessàriament *“la pèrdua d'eficàcia de les mesures que continuïn desplegant efectes en l'àmbit de l'empresa”*. En conseqüència, els plans aprovats abans d'entrar en vigor el RD 901/2020 continuen regint-se per la normativa anterior i, *“d'acord amb la jurisprudència”*, es podria admetre la ultra activitat del pla d'igualtat als efectes de verificar el compliment dels requisits per contractar, sempre que es pugui acreditar la continuïtat en l'aplicació efectiva de les mesures previstes, tal i com ha fet TMA.

D'altra banda, LOGARITME afirma que la presa de decisió tant per part de la mesa de contractació com de l'òrgan de contractació ha considerat en especial *“els efectes que en la pròpia empresa licitadora esdevindrien de no acceptar la documentació aportada en temps i forma”* i s'ha basat en el fet que l'obligació de disposar d'un pla d'igualtat se centra a elaborar i aplicar un pla que haurà de ser objecte de negociació i que, addicionalment, s'inscriu en el registre –circumstància que *“ha estat acreditada per part de l'empresa adjudicatària, tal com es pot comprovar de la documentació traslladada al TCCSP”*– i en les obligacions imposades tant en el PCAP com a la LCSP, citant vàries de les seves previsions així com resolucions de tribunals contractuals, concloent que TMA ha presentat la documentació necessària per acreditar estar en disposició d'un pla d'igualtat, no només amb declaracions responsables sinó també mitjançant certificats suficients.

Per últim, l'òrgan de contractació vindica haver de tenir en compte tant la doctrina *self-cleaning* del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) com la de l'ultra activitat dels convenis col·lectius incidint, sobre aquesta última, que es podria aplicar per analogia als plans d'igualtat registrats i vençuts en el sentit que continuen produint els seus efectes com a instrument vigent fins a tenir el nou i, d'aquesta manera, considerar que TMA no incompleix l'obligació legal de disposar d'un pla d'igualtat, ja que es tracta d'un pla prèviament registrat i, per tant, validat formalment per l'administració i ha demostrat diligència a promoure la seva renovació dins d'uns terminis raonables. En conseqüència, exigir que disposi d'un pla d'igualtat plenament vigent en tot moment, sota risc de sanció o exclusió, sense considerar la situació real del procés de renovació, vulneraria el principi de proporcionalitat i de confiança legítima.

Al seu torn d'al·legacions, l'**empresa adjudicatària** manifesta, amb caràcter previ, que malgrat formalment l'escrit presentat per CONSENUR té aparença de recurs especial, del seu contingut es desprèn que pretén posar en entredit l'actuació de l'òrgan de contractació en relació amb l'execució de la Resolució 120/2025. Per tant, s'ha de tractar com a incident d'execució i, com a tal, no pot plantejar qüestions que van més enllà d'allò discutit en el procediment precedent (com és el cas, atès que CONSENUR qüestiona aspectes de fons del pla d'igualtat de TMA que no va perjudicar la Resolució 120/2025), recordant a més que el Tribunal *"no té capacitat per compel·lir als òrgans de contractació al compliment de les seves resolucions"*.

Realitzada aquesta manifestació preliminar, l'adjudicatària al·lega que correspon a l'òrgan de contractació apreciar si concorre o no una prohibició de contractar, mentre que li resta vedada al Tribunal qualsevol actuació sobre aquesta qüestió que vagi més enllà de la funció estrictament revisora. D'aquesta manera, en tant que LOGARITME ha executat correctament la Resolució 120/2025 –a l'haver retret les actuacions per tal d'apreciar si concorria o no una prohibició de contractar i haver conclòs de forma motivada i raonada que no concorre–, la possible intervenció del Tribunal queda completament delimitada a comprovar que no existeix cap vici d'il·legalitat pel que fa a la normativa o principis de la contractació pública o arbitrarietat en la decisió (circumstàncies que, d'altra banda, no són al·legades per CONSENUR en tant que solament discrepa de la valoració que l'òrgan de contractació ha fet de la documentació aportada per TMA). En concret, correspon al Tribunal determinar si l'òrgan de contractació ha acomplert la seva obligació de requerir al licitador la documentació acreditativa de no estar incurs en la prohibició de contractar i de valorar-la, exposant de manera raonada els motius pels quals considera que no concorre aquesta prohibició, sense que la competència del Tribunal li permeti resoldre ni valorar sobre aspectes materials del pla d'igualtat (per exemple, la seva validesa, vigència o registre) en tractar-se de qüestions purament de dret laboral que correspondria dilucidar a la jurisdicció social.

En segon lloc, TMA defensa haver acreditat plenament el compliment dels requisits legals establerts a l'article 71.1 d) de la LCSP i, en conseqüència, la inexistència de prohibició per contractar, atès que comptava amb un pla d'igualtat en el moment de finalitzar el termini de presentació d'ofertes (el pla d'igualtat de 2020) i també en el moment d'adjudicar el contracte i durant el període entremig, ja que:

- 1) les mesures previstes al pla d'igualtat es van seguir aplicant més enllà del període de vigència formal del pla (en concret, fins aconseguir els objectius fixats i que les parts

acordin aprovar un nou pla d'igualtat), doncs així resulta del propi contingut del pla i de la seva interpretació que més afavoreix als treballadors;

- 2) va començar a negociar el nou pla abans que finalitzés la vigència de l'anterior tenint en compte que l'aprovació d'un pla *"necessita del temps suficient perquè les parts consensuïn quines són les mesures d'igualtat que cal revisar i/o modificar"* i aquesta negociació no implica que el pla d'igualtat hagués perdut la seva vigència, sinó que, en estricte compliment de les seves pròpies clàusules, estén la seva aplicació fins a l'aprovació d'un de nou;
- 3) la finalitat del pla d'igualtat és que les empreses implementin en el seu funcionament diari totes les mesures necessàries per tal que les treballadores i els treballadors gaudeixin d'unes condicions de plena igualtat doncs, en efecte, allò rellevant no és tant el pla en si mateix sinó les mesures que conté i aquest és just el cas de TMA conforme va certificar BUREAU VERITAS mitjançant unes certificacions encara vigents que demostren que el pla d'igualtat de TMA seguia vigent a la data d'adjudicació.
- 4) La conseqüència d'incomplir l'obligació d'adaptació del pla d'igualtat prevista a la disposició transitòria única del RD 901/2020 no és la pèrdua de vigència del pla o la revocació de la inscripció, precisament, perquè aquest precepte no estableix cap d'aquestes conseqüències.

Tot i defensar no incórrer en prohibició de contractar, TMA al·lega, subsidiàriament, que caldria prendre en consideració les mesures d'autocorrecció adoptades abans d'acordar la seva exclusió, indicant que *"és clar que LOGARITME ha valorat"* que TMA resulta un contractista fiable *"en base a l'exposat anteriorment, per ser qui actualment presta el servei, perquè s'ha acreditat que TMA compleix amb la normativa i amb les mesures en matèria d'igualtat previstes al seu pla, i perquè TMA es trobava en la recta final de la negociació per a la reedició del seu pla d'igualtat"*. Per tant, és obvi que la decisió de LOGARITME es troba suficientment motivada y justificada, també, en l'aplicació de la doctrina del *self-cleaning* amb l'afegit, *"com a prova de la serietat de TMA"*, que en data 20 de maig de 2025 *s'ha pogut inscriure el nou Pla d'Igualtat de TMA al REGCON"* adjuntant, per acreditar-ho, una còpia del pla d'igualtat de TMA, el justificant de presentació i una captura de pantalla de la informació del REGCON dels quals es desprèn que aquell va ser el dia en el qual va presentar el pla a inscripció del REGCON.

Per la seva part, **PREZERO** al·lega que, “*amb independència de les qüestions de fons esgrimides per la part recurrent en el seu recurs*”, l’estimació del recurs amb l’exclusió de TMA no provocaria que “*CONSENUUR seria l’adjudicatària del lot 1*”, sinó que se li hauria de consultar a PREZERO quins dels dos lots és el que vol resultar adjudicatari en aplicació d’allò previst a l’apartat 7 del QC.

SETÈ. Resumides així les posicions de les parts, la qüestió de fons a dilucidar obliga a reproduir l’article 71.1 d) de la LCSP que, al moment de la licitació, presentava la redacció següent (el subratllat és nostre):

“Artículo 71. Prohibiciones de contratar.

1. No podrán contratar con las entidades previstas en el artículo 3 de la presente Ley con los efectos establecidos en el artículo 73, las personas en quienes concurra alguna de las siguientes circunstancias:

(...) d) No hallarse al corriente en el cumplimiento de las obligaciones tributarias o de Seguridad Social impuestas por las disposiciones vigentes, en los términos que reglamentariamente se determinen; o en el caso de empresas de 50 o más trabajadores, no cumplir el requisito de que al menos el 2 por ciento de sus empleados sean trabajadores con discapacidad, de conformidad con el artículo 42 del Real Decreto legislativo 1/2013, de 29 de noviembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General de derechos de las personas con discapacidad y de su inclusión social, en las condiciones que reglamentariamente se determinen; o en el caso de empresas de 50 o más trabajadores, no cumplir con la obligación de contar con un plan de igualdad conforme a lo dispuesto en el artículo 45 de la Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres, y que deberán inscribir en el Registro laboral correspondiente.”

Vist que l’òrgan de contractació reproduïx aquest article al seu informe de defensa sense incorporar l’incís subratllat, és important destacar, com ja es va recordar en la Resolució 120/2025 precedent, que aquest es va incorporar a la redacció del precepte mitjançant la disposició final segona de la Llei orgànica 2/2024, d’1 d’agost, de representació paritària i presència equilibrada de dones i homes, que va entrar en vigor el dia 22 d’agost de 2024 ex disposició final quinzena de la norma.

Amb aquesta modificació, el legislador va precisar que les empreses obligades a comptar amb un pla d’igualtat (referint-se el precepte a aquelles amb 50 o més treballadors) havien d’inscriure’l en el registre laboral corresponent per tal de no incórrer en la prohibició de contractar de l’article 71.1 d) de la LCSP, posant així fi al debat existent fins llavors quant al

fet de si era exigible o no la inscripció del pla d'igualtat al registre corresponent a efectes d'evitar incórrer en la prohibició de contractar.

A partir d'aquí i a tomb de les al·legacions que qüestionen la competència d'aquest Tribunal pel fet d'afectar la prohibició a una figura de l'ordre laboral (el pla d'igualtat), cal posar de manifest que les prohibicions de contractar són restriccions a la capacitat d'obrar dels licitadors la tipificació de les quals es reserva a la normativa de contractació pública (concretament, l'article 71 de la LCSP és el que determina les circumstàncies que impedeixen contractar amb els poders adjudicadors) i, per tant, l'absència de prohibicions de contractar és un requisit imposat *ex lege* per aquesta normativa.

És des d'aquesta perspectiva que cal reconèixer la competència del Tribunal per tal de dirimir sobre la concurrència (o no) d'una prohibició de contractar regulada a la LCSP, per a la resolució de la qual pot ésser necessari acudir a la normativa laboral sectorial en casos com el present, en el qual la prohibició en particular afecta a una figura d'aquest ordre (pla d'igualtat). Ara bé, això no treu que, com no pot ser d'altra manera i com bé senyala TMA en el seu escrit d'al·legacions, el coneixement i la resolució de les vicissituds que puguin afectar el pla d'igualtat constitueixen una matèria que queda residenciada en la competència dels òrgans administratius i judicials de l'àmbit laboral i social (així, per totes, la Resolució 13/2024 d'aquest Tribunal i, en la mateixa línia, aplicada a l'àmbit dels convenis col·lectius, les resolucions 51/2025, 410/2024 i 438/2023).

En aquest sentit, la situació que determina incórrer en la prohibició de contractar que ara s'examina és que una empresa de cinquanta o més treballadors no compti amb un pla d'igualtat *"conforme a lo dispuesto en el artículo 45 de la Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres"* (en endavant, LOI) i degudament inscrit al *"Registro laboral correspondiente"*.

En conseqüència, aquesta prohibició de contractar no afecta a totes les empreses, sinó solament aquelles per a les quals, en tenir 50 o més treballadors, l'article 45 de la LOI els obliga a comptar amb un pla d'igualtat, essent que, per evitar incórrer en dita prohibició, el pla d'igualtat haurà d'estar, a més, degudament inscrit al registre laboral corresponent. Al respecte, no és cap fet controvertit per les parts que TMA era una d'aquestes empreses obligades i que el pla d'igualtat s'ha d'inscriure, en concret, al Registre i dipòsit de convenis col·lectius, acords col·lectius de treball i plans d'igualtat (REGCON).

A partir d'aquí, resulten d'aplicació tots els elements comuns a les circumstàncies relatives a l'absència de prohibicions de contractar incloent, en particular, aquelles regulades a l'article 140 (apartats 3 i 4) i 39.2, ambdós de la LCSP. En base a aquests, la circumstància que determina el fet de no incórrer en la prohibició ha de concórrer necessàriament a la data límit de presentació de les ofertes, sense perjudici que es pugui demorar la seva acreditació documental a un moment posterior de la licitació, però *"en todo caso, antes de adjudicar el contrato"* ex article 140.3 de la LCSP, i ha de subsistir també en el moment de formalitzar el contracte en tant que el seu incompliment determina la nul·litat de ple dret del contracte celebrat (així, per totes, les resolucions 218/2025, 188/2025, 106/2025, 333/2024 i 13/2024 d'aquest Tribunal).

Arribats a aquest punt, és necessari exposar que, a efectes de la prohibició de contractar regulada a l'article 71.1 d) de la LCSP, cap de les parts ha acreditat que al moment d'adjudicar el contracte (fos en la primera resolució de 2 de desembre de 2024 o en la que ara s'impugna d'11 d'abril de 2025) estigués registrat al REGCON un pla d'igualtat de TMA.

Per a il·lustrar-ho, s'exposen a continuació les dates principals tant del procediment d'adjudicació com de la documentació relativa al pla d'igualtat tramesa tant per l'òrgan de contractació (concretament, els documents 6 a 9 de l'expedient remès) com per TMA (els tres documents adjunts al seu escrit d'al·legacions):

Dates procediment d'adjudicació	Documentació relativa al pla d'igualtat de TMA
	<i>19/11/2020- Aprovació i firma del pla d'igualtat de TMA i inici de la seva vigència</i>
	<i>02/02/2021- Inscripció del pla d'igualtat al Registre de Plans d'igualtat de la Generalitat de Catalunya</i>
22/10/2024- Fi del termini per a presentar les ofertes	22/10/2024- Constitució de la mesa negociadora del pla d'igualtat (Comissió d'igualtat)
	<i>18/11/2024- Fi de la vigència del pla d'igualtat</i>
02/12/2024- Primera resolució d'adjudicació	
11/04/2024- Segona resolució d'adjudicació	
	20/05/2024- Sol·licitud de registre del pla d'igualtat al REGCON

D'aquesta manera, fins i tot en el cas de poder admetre que, a la finalització del termini de presentació de les ofertes, TMA comptava amb un pla d'igualtat vàlid i degudament inscrit "*en el Registro laboral correspondiente*", és evident que aquesta no era la situació en el moment d'adjudicar el lot 1 de l'acord marc, atès que TMA no comptava llavors amb cap pla d'igualtat aprovat i degudament inscrit al REGCON i, per tant, incorria en la prohibició de contractar que tipifica l'article 71.1 d) de la LCSP [sobre el fet d'incórrer en la prohibició de l'article 71.1 d) de la LCSP quan no s'acredita disposar d'un pla d'igualtat degudament registrat al moment de produir-se l'adjudicació del contracte, les resolucions 321/2025, 438/2024 i 13/2024 d'aquest Tribunal].

Per últim, tant LOGARITME com l'adjudicatari apel·len a l'aplicació de la 'doctrina *self-cleaning*' remetent, el primer, a allò previst a l'article 57.6 de la Directiva 2014/24/UE i la interpretació que n'ha fet el TJUE.

Per a contextualitzar aquest extrem, cal recordar que el règim de les prohibicions de contractar regulat als articles 71 a 73 de la LCSP transposa allò que la Directiva 2014/24/UE ve a denominar "motius d'exclusió" al seu article 57 i que l'apartat sisè d'aquest article va introduir, per primer cop a les directives de contractació pública, la possibilitat que un licitador incurs en algun d'aquests motius d'exclusió no quedés exclòs del procediment de licitació si presentava proves "*de que las medidas adoptadas por él son suficientes para demostrar su fiabilidad pese a la existencia de un motivo de exclusión pertinente*", essent aquestes les mesures que s'han vingut a conèixer com a mesures "*self-cleaning*", "*correctores*" o "*autocorrectores*".

Doncs bé, el TJUE sempre ha identificat el nucli i raó de ser dels motius d'exclusió regulats a les directives de contractació pública en la necessitat de garantir la fiabilitat dels potencials adjudicataris de contractes públics. Així, respecte de la Directiva de 1971, el TJUE reconeixia que les causes d'exclusió que preveia definien "*situaciones relacionadas con la falta de solvencia o de honorabilidad de un empresario, que pueden justificar su exclusión de participar en una licitación*" (Sentència de 9 de juliol de 1987, cas *CEI y Association intercommunale pour les autoroutes des Ardennes*, assumptes acumulats C-27/86, C-28/86 i C-29/86); en relació amb la Directiva de 1992, senyalava que es referien a la "*honestidad profesional, a la solvencia o a la fiabilidad del interesado, es decir, a sus cualidades profesionales*" (Sentència de 19 de maig de 2009, cas *Assitur*, assumpte C-538/07) i, quant a les directives de 2004, el TJUE havia vinculat varis dels motius d'exclusió que regulaven a la "*falta de fiabilidad, de diligencia y de seriedad*" dels operadors econòmics (Sentència de 10 de juliol de 2014, cas *Consorzio Stabile Libor Lavori Pubblici*, assumpte C-358/12).

Finalment, amb la Directiva 2014/24/UE es consolida el terme de «fiabilitat» tant entorn dels motius d'exclusió *per se* com de l'aplicació del procediment *self-cleaning* regulat a l'article 57.6 de la Directiva que invoquen tant l'òrgan de contractació com l'adjudicatari, doncs es refereix literalment a la suficiència de les mesures adoptades pel licitador “*para demostrar su fiabilidad pese a la existencia de un motivo de exclusión pertinente*”.

En conseqüència, la finalitat d'aquest mecanisme *self-cleaning* no és exceptuar, relaxar o flexibilitzar el compliment d'obligacions imposades *ex lege* tals com, en el cas que ens ocupa, comptar amb un pla d'igualtat aprovat, vàlid i degudament inscrit al REGCON, sinó atorgar al licitador “la posibilidad de presentarle las medidas correctoras que eventualmente haya adoptado para subsanar la irregularidad declarada y, por tanto, para demostrar que puede ser considerada de nuevo una entidad fiable” (Sentència de 7 de setembre de 2021, cas *Klaipėdos Regiono Atliekų Tvarkymo Centras*, assumpte C-927/19, des d'ara, cas *Klaipėdos*).

Certament, i com bé al·leguen tant LOGARITME com TMA, correspon als òrgans de contractació l'obligació d'apreciar si concorre (o no) una prohibició de contractar. Ara bé, aquesta reserva de la facultat (o obligació) d'exclusió a mans dels òrgans de contractació no implica que no sigui revisable quant al fons per part dels tribunals de contractació o, en el seu cas, per part de la jurisdicció contenciosa administrativa, doncs és evident que les decisions d'exclusió tant expresses com implícites –això és, “*la decisión por la que un poder adjudicador deniega, aunque solo sea implícitamente, excluir a un operador económico de un procedimiento de adjudicación de un contrato por uno de los motivos facultativos de exclusión previstos en el artículo 57, apartado 4, de la Directiva 2014/24*”, conforme indica la citada Sentència del cas *Klaipėdos*– són susceptibles de ser impugnades.

Així, conforme indica el TJUE a la referida Sentència, l'òrgan competent per a resoldre aquesta impugnació podrà “*controlar la apreciación efectuada por este [el poder adjudicador] sobre la concurrencia de los requisitos exigidos para la aplicación de uno de los motivos de exclusión*” (prohibicions de contractar, emprant el lèxic de la LCSP) “*respecto al operador económico al que se haya adjudicado el contrato*”, “*apartarse de tal apreciación*” i “*extraer de ello todas las consecuencias necesarias en su decisión*”.

D'aquesta manera, és indubtable que el marc de la funció revisora d'aquest Tribunal inclou també el control de la valoració que hagi efectuat l'òrgan de contractació, tant de la concurrència (o no) del supòsit de fet constitutiu de la prohibició de contractar en qüestió com de les mesures autocorrectores que hagi presentat el licitador per a demostrar la recuperació de la seva fiabilitat; sempre i quan concorri la premissa necessària d'existir aquesta valoració

prèvia per part de l'òrgan de contractació en tant que la funció revisora es projecta sobre les actuacions dels poders adjudicadors i, per tant, si manca aquesta, no existeix actuació revisable per part d'aquest Tribunal (així, sobre la impossibilitat del Tribunal de revisar prohibicions no declarades ni apreciades prèviament per l'òrgan de contractació, a més de la pròpia Resolució 120/2025 precedent, també les 106/2025, 12/2025, 438/2024, 333/2024 i 671/2023).

En el cas que ara s'examina, tant LOGARITME com TMA apel·len, principalment, a la continuïtat en l'aplicació efectiva de les mesures previstes al pla d'igualtat de 2020, malgrat hagués expirat el seu període de vigència formal, i al fet que TMA va constituir la comissió negociadora del nou pla abans de finir la vigència de l'anterior.

Sobre el primer punt, cal tenir en compte que totes les parts –a excepció de PREZERO, que es limita a invocar l'efecte que hauria de tenir la hipotètica estimació de les pretensions de la recurrent, sense formular cap al·legació vers la prohibició de contractar qüestionada– coincideixen a apuntar que:

- i) el pla d'igualtat aprovat per TMA el 2020 tenia una vigència de 4 anys que finalitzava el dia 18 de novembre de 2024, tal com també indicava el certificat d'inscripció al Registre de Plans d'Igualtat de la Generalitat de Catalunya, el certificat i informe d'auditoria expedits per BUREAU VERITAS IBERIA, SL i la pròpia declaració de compromís d'igualtat (sense perjudici que, en seu de recurs, l'Ajuntament i TMA oposen l'extensió dels efectes de les mesures previstes al pla més enllà de la finalització de la seva vigència “*formal*”), i que
- ii) el RD 901/2020 obligava adaptar els plans d'igualtat al seu contingut (malgrat TMA qüestiona l'efecte que ha de tenir sobre el pla l'incompliment d'aquesta obligació d'adaptació, ho fa “*sense negar que la Disposició Transitòria única del RD 901/2020 disposa que els Plans d'Igualtat ja aprovats s'han d'adaptar a la norma normativa en un termini determinat*”).

Quant al segon, s'ha constatat que TMA va constituir la comissió negociadora del pla d'igualtat i va subscriure la declaració de compromís d'igualtat el mateix dia en el qual finalitzava el termini de presentació de les ofertes (22 d'octubre de 2024) i, per tant, a menys d'un mes de finalitzar els 4 anys de vigència del pla. I tot això, sense perjudici que va sol·licitar la seva inscripció al REGCON el 20 de maig de 2025, això és, un cop ja s'havia emès l'adjudicació

del lot 1 de l'acord marc al seu favor (tant la primera, aprovada el 2 de desembre de 2024 com la segona, aprovada l'11 d'abril de 2025).

Doncs bé, un dels punts clau del mecanisme *self-cleaning* de l'article 57.6 de la Directiva 2014/24/UE és l'acreditació, per part de l'empresa, de les mesures tècniques, organitzatives i de personal concretes que hagi adoptat per evitar la reiteració de la infracció o falta en qüestió i que, en el cas que ens ocupa, consistiria a evitar que una empresa amb cinquanta o més treballadors no compti (o deixi de comptar en algun moment) amb un pla d'igualtat aprovat, vàlid i degudament inscrit al REGCON.

A aquests efectes, l'adjudicatària coneixia des de l'aprovació del pla d'igualtat l'any 2020, que la seva vigència formal, així com la validesa de la seva inscripció llavors al Registre de Plans d'Igualtat de la Generalitat de Catalunya, finalitzaria el 18 de novembre de 2024 i, per tant, a partir d'aquest moment deixaria de comptar amb un pla d'igualtat vàlidament registrat. Això sense perjudici, en tot cas, de l'obligació d'haver d'adaptar-ne el seu contingut al RD 901/2020 (adaptació que TMA no acredita haver efectuat en cap moment) i d'haver de registrar-lo al REGCON (inscripció que TMA tampoc ha acreditat ni adduït res al respecte).

Així mateix, s'observa que l'informe d'auditoria (document núm. 8 de l'expedient remès) constata també la necessitat que *“antes del 18.11.2024 se debe haber aprobado el nuevo plan de igualdad”*, apuntant al fet que *“la organización ha previsto iniciar la revisión del diagnóstico y la elaboración el nuevo plan entre julio y septiembre”*. Igualment, la pròpia adjudicatària reconeix que la tasca d'aprovar un pla d'igualtat no és senzilla en tant que és *“legalment necessari constituir una comissió de negociació”* que, *“naturalment, necessita del temps suficient perquè les parts consensuin quines són les mesures d'igualtat que cal revisar i/o modificar”*.

Sigui com sigui, és evident que l'obligació de comptar amb un pla d'igualtat vàlid i degudament registrat imposa anticipar-se a la data de finalització de la seva vigència amb un marge de temps suficient a fi d'evitar incórrer, en el marc dels procediments de contractació pública, en la prohibició de contractar de l'article 71.1 d) de la LCSP. I és evident també que cal exigir aquesta mateixa planificació i diligència vers les mesures correctores que els licitadors acreditin haver adoptat en el marc del procediment *self-cleaning*, especialment si es té en compte que el TJUE ha admès que un dels factors que es poden tenir en compte és si *“no se le podía exigir razonablemente [al licitador incurs en el motiu d'exclusió] que hiciera más de lo que hizo para subsanar esas deficiencias”* (Sentència de 26 de gener de 2023, cas HSC Baltic y otros, assumpte C-682/21).

Així les coses, a criteri d'aquest Tribunal, els dos extrems valorats per LOGARITME (la ultra activitat del pla més enllà de la seva vigència formal i l'inici de la fase de negociació del nou pla) no es poden reputar suficients per tal d'evitar que, el dia 19 de novembre de 2024, TMA no comptés amb cap pla d'igualtat vàlid i degudament registrat al REGCON.

La documentació expedida per BUREAU VERITAS IBERIA, SL –atorgada durant la vigència del pla d'igualtat de 2020 i que, per contra, constata que aquest pla serà “*válido*” o “*tiene una vigencia*” “*hasta 18.11.2024*” –, la potencial extensió de l'eficàcia de les mesures contingudes al pla més enllà de la finalització de la seva vigència formal –que TMA i LOGARITME es limiten a al·legar, sense acreditar-ne tampoc la seva realitat i sense perjudici, a més, de la necessària distinció entre la validesa d'un pla d'igualtat i l'eficàcia de les mesures que preveu– i la declaració de compromís d'igualtat –que, com ja es va advertir a la Resolució 120/2025 precedent, no acredita quines mesures efectives concretes s'han implantat a l'empresa– no permeten constatar que TMA hagi adoptat totes aquelles mesures raonablement exigibles, suficients i apropiades per a entendre rehabilitada la seva fiabilitat, malgrat incórrer en la prohibició de contractar de l'article 71.1 d) de la LCSP.

Per tot l'anterior, escau estimar el recurs especial i anul·lar l'adjudicació del lot 1 de l'acord marc –únic lot impugnat i sobre el qual pot pronunciar-se aquest Tribunal per raó del principi de congruència que ha de presidir les seves resolucions ex articles 57.2 de la LCSP i 26.1 del Decret 221/2013 i, per tant, sense poder estendre's sobre altres lots com així vindica PREZERO per raó de la limitació d'adjudicació per lots establerta als plecs– en tant que ha recaigut sobre una empresa que no disposava de cap pla d'igualtat vàlid i degudament registrat ex article 71.1 d) de la LCSP a la data d'adjudicació, sense que, a efectes del mecanisme *self-cleaning* de l'article 57.6 de la Directiva 2014/24/UE, cap de les actuacions i motius al·legats hagi acreditat la rehabilitació de la fiabilitat de TMA que permetria evitar-li la seva exclusió.

D'acord amb l'exposat i vistos els preceptes legals d'aplicació, reunit en sessió, aquest Tribunal

ACORDA

- 1.- Estimar el recurs especial en matèria de contractació interposat per M.G.B., en nom i representació de l'empresa SRCL CONSENUR, SL, contra l'adjudicació del lot 1 de l'acord marc del servei de gestió integral de residus sanitaris licitat per LOGARITME, SERVEIS LOGÍSTICS, AIE (expedient LSL-2025-20), en el sentit indicat al fonament jurídic setè.
- 2.- Aixecar la suspensió automàtica de l'adjudicació del lot 1 prevista a l'article 53 de la LCSP, a l'empara del que disposa l'article 57.3 del mateix cos legal.
- 3.- Declarar que no s'aprecia la concurrència de temeritat o mala fe en la interposició del recurs, per la qual cosa no escau la imposició de la sanció prevista en l'article 58.2 de la LCSP.
- 4.- Indicar a l'òrgan de contractació que, d'acord amb l'article 57.4 de la LCSP, ha de donar coneixement a aquest Tribunal de les actuacions que adopti per complir aquesta resolució.
- 5.- Notificar aquesta resolució a totes les parts.

Aquesta resolució posa fi a la via administrativa i és directament executiva sense perjudici que es pugui interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos, a comptar des de l'endemà de la recepció d'aquesta notificació, de conformitat amb el disposat en els articles 10.1 k) i 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, i en l'article 59 de la LCSP.

Aprovat per unanimitat dels membres del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic en la sessió de 10 d'octubre de 2025.

Vist i plau

M. Àngels Alonso Rodríguez
Secretària

Carme Lucena Cayuela
Presidenta